

Franciszek Marian Sudol

(ur. 4 października 1892 w Cieplicach koło Jarosławia, zamordowany wiosną 1940 w Charkowie) - pułkownik piechoty Wojska Polskiego.

Był synem Sebastiana i Antoniny z domu Jeleń. W Jarosławiu ukończył gimnazjum, już w trakcie nauki angażując się w działalność organizacji niepodległościowych. W 1914 wstąpił do Legionów Piłsudskiego i służył w szeregach kolejno 8, 9, 10 i 15 kompanii 2 Pułku Piechoty. 7 września 1915 awansował na chorążego, 1 lipca 1916 na podporucznika, w 1918 na kapitana. Od stycznia 1919 służył w Wojsku Polskim; był kolejno w 3 Pułku Piechoty, 8 Pułku Piechoty i 9 Pułku Piechoty. Dowodząc III batalionem w szeregach tej ostatniej formacji, a potem 2 baterią 12 Pułku Artylerii Polowej, walczył pod Brzeżanami (16–21 czerwca 1919) z wojskami ukraińskimi. Po awansie na stopień majora przez dwa miesiące pełnił obowiązki dowódcy 9 Pułku Piechoty Legionów (16 lutego – 19 kwietnia 1920). Był ranny na froncie wojny z Rosją radziecką. Od sierpnia 1920 dowodził batalionem zapasowym 9 Pułku Piechoty Legionów. W 1927 awansowany został na podpułkownika i przeniesiony na stanowisko kwatermistrza 3 Pułku Piechoty Legionów. Rok później przeszedł do 14 Pułku Piechoty stacjonującego we Włocławku, gdzie był początkowo zastępcą dowódcy pułku, a od 22 czerwca 1933 dowódcą pułku i zarazem komendantem garnizonu Włocławek. W latach 30. ukończył kurs dla dowódców pułków w Centrum Wyszkolenia Piechoty w Rembertowie. Był cenionym dowódcą, wyróżnianym nagrodami przełożonych. Udzielał się także społecznie we Włocławku, w takich organizacjach jak Polski Czerwony Krzyż, Liga Obrony Przeciwlotniczej i Przeciwgazowej, Liga Morska i Kolonialna, w ruchu przysposobienia wojskowego i harcerstwa. W 1936 na czele delegacji wojskowych wręczał odznakę pamiątkową pułku prezydentowi Polski Ignacemu Mościckiemu.

W 1939 uzyskał stopień pułkownika. W maju tegoż roku został dowódcą Kaliskiej Brygady Obrony Narodowej w składzie Armii Poznań generała Tadeusza Kutrzeby. W chwili wybuchu II wojny światowej wraz z całą brygadą przeszedł pod komendę dowódcy 10 Dywizji Piechoty w ramach Armii Łódź. Dowodził Kępińskim i Ostrzeszowskim Batalionem Obrony Narodowej.

Nie są znane okoliczności trafienia pułkownika Sudola do niewoli radzieckiej po 17 września 1939. Był więźniem Starobielska, zginął w Charkowie wiosną 1940. Odznaczony był m.in. Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari, Krzyżem Niepodległości, czterokrotnie Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi.

Postanowieniem nr 112-48-07 Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Aleksandra Kaczyńskiego z dnia 5 października 2007 mianowany został, pośmiertnie, do stopnia generała brygady¹. Awans został ogłoszony 9 listopada 2007 w Warszawie, w trakcie uroczystości "Katyń Pamiętamy – Uczcijmy Pamięć Bohaterów".

Dąb Pamięci poświęcony generałowi Franciszkowi Sudolowi został posadzony w dniu 25.04.2010r przy kaplicy Katyńskiej na cmentarzu parafialnym w Gumniskach /gmina Dębica /. Kaplicą oraz dębem opiekują się uczniowie Zespołu Szkół w Gumniskach.